

**Προς: Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων ευκαιριών
μεταξύ ανδρών και γυναικών
Θέμα: Πρόταση νόμου "περί ποινικού κώδικα 2015"**

Τον περασμένο Οκτώβριο κυρίαρχο θέμα στα πρωτοσέλιδα εφημερίδων ήταν η σύλληψη και η πενταήμερη κράτηση ενός γυναικολόγου και της ασθενούς του, εξαιτίας του παράνομου τερματισμού εγκυμοσύνης της τελευταίας. Το συμβάν αυτό σηματοδοτεί την άμεση ανάγκη επαναφοράς της συζήτησης σχετικά με τις εκτρώσεις στο δημόσιο λόγο. Παράλληλα, καθίσταται αναγκαία η προώθηση της σχετικής πρότασης νόμου.

Στην Κύπρο η σχετική πρόταση νόμου για τη νομιμοποίηση των εκτρώσεων βρίσκεται στην κυπριακή βουλή από το 2015 και συγκεκριμένα στην κοινοβουλευτική επιτροπή νομικών ενώ πρόσφατα μεταφέρθηκε στην κοινοβουλευτική επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ίσων ευκαιριών. Η πρόταση νόμου απολιτικοποιεί την έκτρωση μέχρι και τη δωδέκατη εβδομάδα για κάθε περίπτωση. Αυτό σημαίνει ότι μια γυναίκα μπορεί να τερματίσει την εγκυμοσύνη της χωρίς να συντρέχει κάποιος σοβαρός ιατρικός λόγος για την ίδια ή για το έμβρυο. Αντίθετα, στην ισχύουσα νομοθεσία οι εκτρώσεις επιτρέπονται από τον νόμο κατόπιν συγκατάθεσης και καταβολής πιστοποιητικών δύο ιατρών, εάν και εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για τη ζωή της μητέρας, αν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για διατάραξη της φυσικής και πνευματικής υγείας της μητέρας, αν υπάρχει ιατρική διάγνωση ότι το έμβρυο που θα γεννηθεί θα πάσχει από σοβαρή αναπηρία ή από ανίατη ασθένεια, ή αν το κυοφορούμενο έμβρυο είναι προϊόν βιασμού ή αιμομιξίας.

Μέσα από τις εμπειρίες που μας έχουν κληροδοτήσει τα κινήματα αναπαραγωγικής δικαιοσύνης, αλλά και τις νίκες που έχουν πετύχει, είμαστε συνειδητοποιημένες για την ανάγκη κατοχύρωσης του δικαιώματός μας στην επιλογή. Κάθε γυναίκα θα έπρεπε να έχει το δικαίωμα να αποφασίζει αν επιθυμεί να γίνει μητέρα ή όχι. Αυτή της την επιλογή δεν θα έπρεπε να εμποδίζει ούτε ο νόμος, ούτε η θρησκεία ή η εκκλησία, αλλά ούτε και η δημόσια υγεία. Το δικαίωμα στην επιλογή ισοδυναμεί με το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή. Αυτό κατ'επέκταση σημαίνει ότι η ισχύουσα νομοθεσία συγκρούεται με τον έλεγχο που θα έπρεπε να έχουμε πάνω στα σώματά μας, με την αυτονομία και την αυτενέργειά μας. Ο έλεγχος πάνω στα σώματά μας είναι ταυτόσημος με την απελευθέρωση και την κοινωνική δικαιοσύνη. Ωστόσο, η κυπριακή πραγματικότητα εμποδίζει την πραγμάτωσή της. Γυναίκες τερματίζουν καθημερινά ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες υπό τον φόβο της κύρωσης ποινών και της διακύβευσης της σταθερότητας της υγείας τους, αφού οι μη ασφαλείς εκτρώσεις είναι η μοναδική επιλογή. Εκτός από την εξάλειψη των μη ασφαλών εκτρώσεων με την υπερνήφηση του νομοσχεδίου, θα μπορούν όλες οι γυναίκες, ανεξάρτητα από την κοινωνικοοικονομική τους κατάσταση να έχουν ασφαλή και δωρεάν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, εξαφανίζοντας έτσι και την ενδεχόμενη εκμετάλλευση από τους ιδιωτικούς γιατρούς για την συγκεκριμένη υπηρεσία.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη να προχωρήσει επιτέλους η πρόταση νόμου που προαναφέρθηκε. Αυτό αποτελεί το ελάχιστο βήμα προς την κατοχύρωση κάποιων βασικών αναπαραγωγικών δικαιωμάτων που θα έπρεπε να θεωρούνταν ήδη αναφαίρετα σε ένα δημοκρατικό κράτος. Με αυτή την αίτηση, διεκδικούμε το αυτονόητο: να αποφασίζουμε εμείς οι ίδιες, για εμάς τις ίδιες.

Η γυναικεία απελευθέρωση δεν θα έχει ολοκληρωθεί ποτέ, εάν δεν έχουμε πρώτα διεκδικήσει το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό.

**Πρωτοβουλία για την προώθηση
της πρότασης νόμου για τις εκτρώσεις**